

Paron. Pri raziskovanju tamkajšnjih sten, ki so vse bolj popularne, sta najprej ponovila dve starejši smeri v jugovzhodni steni: Cruz del Sur (7b, 800 m) in Klasično smer iz leta 1985 (6c, 750 m). Za svojo smer, ki poteka desno od teh dveh smeri, sta nato potrebovala pet dni, na sidriščih sta jo opremila z 8 mm svedrovci, vmesno varovanje pa je klasično, poleg klinov sta uporabila dva seta metuljev Camalot in en set zatičev. Težave sta ocenila do 7b+. Nova smer Chapple poteka v odličnem granitu in bo vsekakor kmalu pritegnila ponavljavce, tudi zaradi odličnega ambiena.

Šerpe na neosvojenih vrhovih

Lansko leto je Nepal dal na seznam vrhov, ki so odprti za vzpone, kar precej novih, med njimi je seveda večina še neosvojenih, kar je priložnost za prve pristope. Od 103 novih vrhov jih je kar 17 nad dolino Rolwaling na področju Solo Kumbu, kjer živijo Šerpe. To priložnost so na začetku letošnje jesenske oziroma pomonske sezone izkoristili trije domačini oziroma Šerpe

iz doline Rolwaling, ki so se organizirali pod imenom First Ascent Team, njihovi cilji pa so bili vrhovi Mt. Raungsiyar (6224 m), Mt. Langdak (6220 m) in Mt. Thakar Go East (6152 m), vsi na meji med Tibetom in Nepalom.

4. oktobra, bila je nedelja, je po vzhodnem grebenu na vrh Mt. Raungsiyarja kot prvi stopil Nima Tenji Sherpa, takoj za njim pa ostala dva člana ekipe. Nima v šerpovskem jeziku pomeni nedelja. Naslednji dan so zgodaj jutraj iz višinskega tabora, ki so ga postavili med dvema vrhovoma, nadaljevali svojo akcijo prvih vzponov na Mt. Langdak, na njegov vrh pa je prvi od trojice stopil Dawa Gyalje Sherpa, njegovo ime Dawa pomeni ponedeljek. Vzpon so opravili najprej na zahodni vrh (6177 m), nato pa po krajšem sestopu po direktnem zahodnem grebenu dosegli vrh, ki so ga označili kot "najbolj razgledno točko", ki so jo kdajkoli preplezali. Z vrha se namreč vidi kar šest osemtisočakov (Čo Oju, Šiša Pangma, Makalu, Lotse, Everest in Kangčendzenga).

V torek, 6. oktobra, so nadaljevali svoj projekt na Mt. Thakar Go East (6152 m), ki velja za precej tehnično goro, saj proti vrhu vodi oster greben, kjer jih je pričakalo nekaj kombiniranega plezanja. Tokrat je prvi od ekipe stopil na vrh gore Mingma Tashi Sherpa, njegovo ime Mingma pomeni namreč torek. Svoj projekt, ki so ga začeli in zaključili v Katmanduju, so opravili v štirinajstih dneh, gre pa za prve vrhove, na katere so se kot prvi povsem samostojno povzpeli Nepalci oziroma Šerpe. Sicer pa je za vsemi tremi Šerpami že zavidljiva vrsta vzponov na Everest in druge osemtisočake. Mingma je kar devetkrat stal na vrhu Everesta, Dawa osemkrat, Nima pa sedemkrat.

Nove smeri v granitnih stenah Sibirije

Po obisku prvih plezalcev področja Chukotka blizu mesta Bilibino na severovzhodu Rusije so se letos nekatere plezalske ekipe odločile bolj resno raziskati tamkajšnje granitne stene, ki so visoke do 500 metrov. Kraj, ki ga sicer marsikdo označuje kot "prostor na koncu sveta", je v poletnem času daje hitremu plezanju dodatne možnosti, vendar je relativno vlažno področje, po dolinah popostreno tudi z ogromno mrčesa, predvsem komarjev. V bistvu gre za podobno klimo kot na Aljaski.

Brata Eneko in Iker Pou sta v družbi Hansjörga Auerja, Jacopa Larcherja in Siebe Vanhee preživela tam nekaj tednov, v tem času pa so preplezali kar devet novih smeri v dveh skalnih vrhovih, The Commander in The General. Smeri so težke od 6b do 7c+, dolžin od 250 do skoraj 500 metrov, v vseh skupaj pa so namestili le redka fiksna varovanja. Poročajo o zelo dobri skali, ki ima velike kristale, zato je tudi plezanje po majhnih oprinkah lažje, kot je videti, vendar pa so v nekaterih smereh možnosti varovanja slabe. Področje je obiskala tudi avstralska naveza Chris Fitzgerald, Natasha Sebire in Gemma Woldendorp. Njihov prvi cilj je bila stena Finger Crack Cirque, ki je visoka 500 metrov in široka cel kilometer, se pa nahaja osem kilometrov od "Komandanta" in "Generala". Preplezali so tri nove smeri (od 6a do 6c+), nato pa jim je nadaljnje načrte prekrizal sneg. Kljub temu so uspeli opraviti še vzpon na dotlej nepreplezani stolp Weasel Tower. Območje, katerega značilnost je kratko poletje in spremenljivo vreme, je redko obiskano, potrebna pa so tudi dovoljenja, ki jih tokrat plezalci niso imeli, saj je treba zanje zaprositi vsaj tri mesece pred prihodom. Letos so prišli skozi s podkupninami, za prihodnje pa svetujejo obiskovalcem pravočasno urejanje dovoljenj. Vsekakor pa področje ponuja zares veliko plezalskih možnosti.

Novice je pripravil
Boris Strmšek.

ŠPORTNO- PLEZALNE NOVICE

Vita Lukan na pogled do 8a

Vita Lukan, članica ŠPO Radovljica, ki je na mladinskem svetovnem prvenstvu v Arcu dosegla bronasto medaljo v balvanskem plezanju, je na pogled preplezala smer Chiquita (8a) v Mišji peči, kar je njen najboljši dosežek pri plezanju na pogled.

Klub 8c

Martin Bergant in Tim Unuk, člana mladinske reprezentance, sta dobro pripravljenosti, ki sta jo dosegla v pripravah za nastop na svetovnem mladinskem prvenstvu, odlično prenesla v skalo. Tam je Martin najprej preplezal smer Millenium (8b+) v Mišji peči, kar je bil njegov najtežji dosedanj vzpon v skali,

nato pa je svoj dosežek še izboljšal, ko je tam preplezal še smer Vizija (8c). Za Martina je to prva smer z oceno 8c v karieri. Tudi Tim je bil najprej uspešen v smeri z oceno 8b+, preplezal je Sanje za dušo, nato pa še Vizijo, kar je njegov letošnji najboljši vzpon.

Katja Kadič in Karies

Slovenska reprezentantka Katja Kadič je v Ospu preplezala smer Karies (8b). Tako je kljub neugodni poškodbi hrbta, ki jo pesti zadnje čase in ji onemogoča trening "na polno", preplezala svojo najtežjo smer v skali in se vpisala med maloštevilne slovenske plezalko, ki se lahko pohvalijo s to oceno.

Kruder in Vezonik v Švici

Jernej Kruder in Gregor Vezonik sta v steni Titlisa nad švicarskim Engelbergom konec avgusta preplezala več raztežajev dolgo smer Hattori Hanzo (8b+). Opravila sta prvi in drugi prosti vzpon v tej smeri, ki je po raztežajih ocenjena 5b, 6b, 7b, 6c, 8b+, 8a+ in 7a. Dosežek predstavlja njuno najtežjo večraztežajno smer in enega slovenskih najboljših vzponov te vrste.

Nato sta se preselila v Magic Wood, kjer sta kljub slabšim razmeram opravila nekaj odličnih vzponov v tamkajšnjih balvanih. Jernej je po štirih dneh poskušanja preplezal znani balvanski problem The Never Ending Story (8B+), kar je njegov najtežji balvanski vzpon v tem letu. Dva dni kasneje je preplezal še linijo Riverbed (8B). Poleg tega je bil uspešen še v treh problemih z oceno 8A+ ter v enem z oceno 8A. Gregor Vezonik je najtežji vzpon zabeležil v balvanskem problemu Sofa Surfer Direct (8B), nanizal pa je še štiri vzpone z oceno 8A+, enega z 8A ter enega na fleš z oceno 7C. Vmes sta plezala tudi v športnih smereh in bila oba uspešna v smeri Shaolin (8b+) v plezališču Deponie.

Novo naravno plezališče

V začetku oktobra so v Damlju pri Vinici uradno odprli prvo plezališče v Beli krajini, ki se nahaja na zelo idiličnem mestu, neposredno ob Kolpi, nedaleč od kopalnice v Damlju. Plezališče so simbolično odprli predsednik ŠPO PD Črnomelj Andrej Horvat, načelnik KŠP pri Planinski zvezi Slovenije Aleš Pirc ter mladi plezalki

Znak odprave treh Šerp

Dawa Gyalje Sherpa med projektom osvajanja treh šesttisočakov
Arhiv First Ascent Team

Katarina Horvat in Maja Kavčič. Urejanje stene, ki je obrnjena na JV, je trajalo tri leta, opremljanje so izvajali uradni opremljevalci KŠP. Plezališče nudi sedem smeri, pet smeri ima oceno okrog 5b, dve pa 6b, visoke so od 12 do 15 metrov. Prevladujejo rahlo položne, navpične in rahlo previsne plosče. Možnosti je še za približno deset smeri. Dostopa do plezališča je približno 200 metrov, parkiranje je obvezno zgoraj. Plezalci so naprošeni, da upoštevajo zakone krajinskega parka ter se z avtomobili ne ustavljajo in ne parkirajo spodaj ob Kolpi. Velja še opozorilo, da je pri uporabi novega plezališča zaradi možnosti padajočega kamenja priporočena pazljivost in obvezna zaščitna čelada.

Zmaga Škofica v svetovnem pokalu

Belgijski Puurs je konec septembra gostil najboljše športne plezalce v težavnosti. Na peti letošnji tekmi je za nov mejnik v slovenskem športu poskrbel Domen Škofic. Suvereno je do vrha preplezal tekmovalne smeri od kvalifikacij do finala in se zasluženo veselil svoje prve zmage na tekmah svetovnega pokala. Uspeh je v ženski konkurenci dopolnila Mina Markovič, ki je v finalu dosegla vrh smeri, vendar je, zaradi rezultatov v predtekmovanju, zasedla drugo mesto. Slovenske barve sta zastopala še Tjaša Kalan in Urban Primožič. Oba sta se uvrstila v polfinale in se zelo približala finalistom. Tjaša je zasedla deseto mesto, Urban pa je bil dvanajsti.

Novice je pripravil
Peter Mikša.

PISMA BRALCEV

Pot PP v enem zamahu

V zadnji številki *Planinskega vestnika* smo lahko prebrali prispevek *Skrivna lepota mnogih obrazov* o nastanku in "življenju" goriške poti Planica–Pokljuka (PP). Avtor Jure K. Čokl opiše tudi razdelitev poti po etapah in velkopoteznost premagovanja poti v enem zamahu. Pri tem navede, da so po dostopnih podatkih pot v enem kosu do sedaj premagali le Sara in Boris Sedej leta 2011 (8 dni) in Domen Zupan leta 2014 (4 dni). Avtor je pri tem spregledal članek *Kako daleč je od Planice do Pokljuke*, ki ga je *Planinski vestnik* objavil leta 1999 v zadnji, 12. številki, ki opisuje popotovanje Urške Zupanc in Janeza Korošca po poti PP v enem kosu. Z veseljem se spominjajo tega popotovanja, ki se nama je zares globoko vtisnilo v spomin. Tridesetletna pustolovska "šodrarja" z viškom moči in volje in z nekaj orientacijskega znanja sva poti PP posvetila konec poletja 1999. Za pot sva vedela že poprej, a dokončno sta naju pritegnila njen opis v Miheličevem vodniku *Severni pristopi* in Tineta dvom, ali je mogoče opraviti pot v enem zamahu. In tako sva se je lotila, odločena, da se ne vrneva "tja dol", dokler pot Planica–Pokljuka ne bo osvojena. Dovolj sta nama bila le eno samcato zagotovo, da pot zagotovo

obstaja, in zemljevid, na katerem je bila vrisana. Morda so bili to zadnji romantični časi na poti PP – brez GPS-naprav in elektronskih sledi poti, brez izsekavanj in dodatnih markerjanj. Kaj šele, da bi po Facebooku delovale "skupine" za Goriško pot PP, ki si danes s svetlobno hitrostjo izmenjujejo slike z vsemi detaili in razmerami o poti. Vse, kar sva imela midva, so bili opis poti, planinska karta, močna volja in čas. Da, čas. Poti sva se lotila ekspedicijsko, brez večjih načrtnih predogledov etap. Za stezosljestvo naju ni skrbelo, v tem še vedno najbolj uživava. Spala sva v kočah ali bivakih ob poti ali v bližini, dvakrat sva tudi bivakirala na prostem (od tega enkrat brez opreme, saj naju je na etapi ujela noč). Za celotno pot sva potrebovala 13 dni, saj vmes kar tri dni nisva napredovala zaradi poslabšanja vremena in sva ta čas preživljala s prijaznimi ljudmi v koči v Tamarju in Mihovem domu, dve etapi pa sva morala razdeliti na dva dneva. Bilo je čudovito, saj se nama ni nikamor mudilo. Ko sva vsa shujšana in podrapana po dveh tednih dosegla Pokljuko, sva si bila edina, da velja PP za najino najbolj prvinsko preizkušnjo. In še danes, po 16 letih, sva istega mnenja. Zanimivo je, da se potem, kljub številnim goriškim, pustolovskim in ekstremnim športnim preizkušnjam, nikoli več nisva načrtno vrnila na "najino" pot PP. Le kdo bi vedel, zakaj? Morda sva hotela, da ostane za naju taka, kot je bila takrat, neoskrunjena, prvinska, in si nisva želela, da bi karkoli pokvarilo najin spomin. Le tako jo lahko še danes hraniva v srcu kot neprecenljivo življenjsko preizkušnjo.

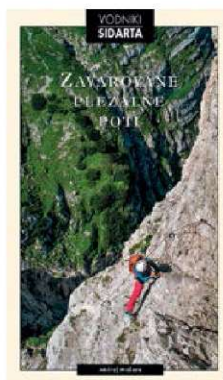
Vodebova in Župančičeva Goriška pot Planica–Pokljuka je pomemben del slovenske goriške kulturne in naravne dediščine in z veseljem in ponosom sva tudi midva del te zgodbe.

Janez Korošec, Urška Zupanc

LITERATURA

Po železnih poteh v vertikalno

Andrej Mašera: Zavarovane plezalne poti, četrta, dopolnjena in razširjena izdaja. Ljubljana. Sidarta, 2015, 240 str., 29,00 EUR

Pred nami je nova izdaja *Zavarovanih plezalnih poti* v Sloveniji in bližnjem zamejstvu, ki vsebuje 62 z železjem opremljenih poti. Preden se je lotim, kratek ovinek. Pred mnogimi leti, ko sem začel lesti po zavarovanih plezalnih poteh, nisem

Osprey na voljo v:

- Trgovine Kibuba Ljubljana BTC, Ljubljana Šiška, Ljubljana Supernova, Celje, Kranj
- Trgovine Iglo Sport Ljubljana Vič, Ljubljana BTC, Ljubljana PCL, Maribor, Lesce, Tolmin
- Trgovina Annapurna Ljubljana
- Trgovina Outdoor Galaxy, Bovec
- Trgovina Elan, Begunje
- Trgovina Pod skalco, Bohinj
- Trgovina Koala Sport, Bled

NAHRBTNIKI

vrhunske oblike in kvalitete!

Factory store d.o.o., Griže 125, 3302 Griže • Tel: 03 710 36 86 • E-mail: info@factorystore.si • www.factorystore.si

